

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984963568.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

For eksempel overlærer Lind. Kraniet er rødt og gør ikke indtryk af at være synderlig hårdt; panden er tydeligt delt i to hvælvinger med en fure imellem, den har brede, udviskede rynker; øjenbrynenes vold er rosenrød, næsten hårløs og skråner svagt nedad som en opløjet kant, hvor en tromle er gået henover; derved får øjnene et udtryk af åbenhjærtighed. Hele hodet synes i længere tid at ha ligget i blød i varmt vand; det har gjort munden slap, den er en bred skuffe, der lukker dårligt. En anden art skaldepande frembyder købmand Laursen. Hans meget smukke issekuppel er blank og hård, som den var nystøbt; farven minder om et lidet brugt merskumshoved. Pandens rynker er hårdt trukne, og øjnene gemmer sig godt under den skarpe brynkant. De kan 15 undertiden se ganske gemytlige ud, mens munden derimod aldrig taber sit præg af glubsk forretning; når den er lukket, ser man nok, at Laursen ikke er nogen rar mand. Men issen er, som sagt, en stolt hvælving. Der er alligevel ikke noget dyrs arkitektur, der afsluttes så stolt som menneskets, og der er ingen knokler i vort legeme så smukke som hjærneskallens bue; vi ender ligesom Pantheon — i en kulehvælving, den dristigste og simpleste af al arkitektur. Laursens hoved er i så henseende en mønsterbygning, og det er også den, der rummer det allermeste af byens samlede forretningsdrift.